

32001R0539

L 81/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

21.3.2001

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 539/2001

z dnia 15 marca 2001 r.

wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt i),

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 62 ust. 2) lit. b) Traktatu Rada ma uchwalić zasady dotyczące wiz na planowane pobyty nie dłuższe niż trzy miesiące, w tym kontekście konieczne jest ustalenie listy tych państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu przy przekraczaniu granic zewnętrznych, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku. Artykuł 61 wymienia te listy między innymi środkami towarzyszącymi, które są bezpośrednio związane ze swobodnym przepływem osób w ramach obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Niniejsze rozporządzenie wynika z dorobku Schengen, zgodnie z Protokołem włączającym go w ramy Unii Europejskiej, zwanym dalej „Protokołem z Schengen”. Nie ma to wpływu na zobowiązania Państw Członkowskich, wynikające z dorobku prawnego zdefiniowanego w załączniku A do decyzji 1999/435/WE z dnia 20 maja 1999 r. dotyczącej definicji dorobku Schengen do celów określenia, zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Traktatu o Unii Europejskiej, podstawy prawnej dla każdego z postanowień lub decyzji stanowiących dorobek Schengen ⁽³⁾.
- (3) Niniejsze rozporządzenie stanowi dalsze rozwinięcie tych postanowień, w odniesieniu do których zezwolono na

ściślejszą współpracę w ramach Protokołu z Schengen i mieści się w obszarze określonym w art. 1 lit. B) decyzji 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾.

- (4) Na podstawie art. 1 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia. W rezultacie i bez uszczerbku dla postanowień art. 4 wspomnianego protokołu przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się ani do Irlandii, ani do Zjednoczonego Królestwa.
- (5) Ustalenie tych państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu, oraz tych z niego zwolnionych jest dokonywane w drodze przemyślanej, indywidualnej oceny szeregu kryteriów odnoszących się, między innymi, do nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego i do stosunków Unii Europejskiej z państwami trzecimi, z uwzględnieniem skutków spójności i wzajemności regionalnej. Należy również ustanowić mechanizm wspólnotowy umożliwiający stosowanie zasady wzajemności, w przypadku gdy jedno z państw trzecich wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia podejmie decyzję o nałożeniu na obywateli jednego lub więcej Państw Członkowskich obowiązku wizowego.
- (6) Z uwagi na to, że Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym zwalnia obywateli Islandii, Lichtensteinu i Norwegii z obowiązku wizowego, kraje te nie zostały uwzględnione na liście załącznika II niniejszego dokumentu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 177 E z 27.6.2000, str. 66.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 5 lipca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

- (7) Jeżeli chodzi o bezpieczeństwa państw lub osoby ze statusem uchodźcy, bez uszczerbku dla zobowiązań w ramach umów międzynarodowych podpisanych przez Państwa Członkowskie, w szczególności Umowy europejskiej w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., decyzja odnośnie do nałożenia lub zniesienia obowiązku wizowego powinna opierać się na państwie trzecim, w którym osoby te stale zamieszkują i które wydało ich dokumenty podróży; jednakże biorąc pod uwagę różnice w ustawodawstwie krajowym w zakresie bezpieczeństwa państw i osób o statusie uchodźcy, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, czy te kategorie osób podlegają obowiązkowi wizowemu, w przypadku gdy państwo trzecie, w którym stale zamieszkują lub które wydało ich dokumenty podróży, jest państwem trzecim, którego obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego.
- (8) W szczególnych przypadkach, gdy uzasadnione są specjalne zasady przyznawania wiz, Państwa Członkowskie mogą wyłączyć niektóre kategorie osób z obowiązku wizowego lub nałożyć go na nie na mocy prawa międzynarodowego publicznego lub zwyczaju.
- (9) W celu zapewnienia, że system administrowany jest w sposób jawny, a zainteresowane osoby są poinformowane, każde Państwo Członkowskie powinno powiadomić pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach podejmowanych przez siebie na mocy niniejszego rozporządzenia. Z tych samych powodów informacje takie muszą zostać również opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
- (10) Zasady regulujące wkraczanie na terytorium Państw Członkowskich lub wydawanie wiz nie mają wpływu na zasady obecnie regulujące uznawanie ważności dokumentów podróży.
- (11) Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu uchwalenie rozporządzenia ustalającego listę państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu przy przekraczaniu granic zewnętrznych, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku, jest zarówno koniecznym, jak i właściwym środkiem zapewnienia, że wspólne zasady wizowe działają skutecznie.
- (12) Niniejsze rozporządzenie zapewnia pełną harmonizację w odniesieniu do państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu przy przekraczaniu granic zewnętrznych Państw Członkowskich, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku. Jednakże stosowanie zwolnienia z obowiązku wizowego w stosunku do obywateli niektórych państw trzecich, które zostały wymienione w załączniku II, wejdzie w życie dopiero w późniejszym terminie. W tym celu Rada podejmie decyzję odnośnie do każdego z tych państw na podstawie sprawozdań sporządzonych przez Komisję,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Obywatele państw trzecich figurujących na liście w załączniku I objęci są obowiązkiem wizowym przy przekraczaniu granic zewnętrznych Państw Członkowskich.
2. Bez uszczerbku dla postanowień art. 8 ust. 2 obywatele państw trzecich znajdujących się na liście w załączniku II są zwolnieni z obowiązku określonego w ust. 1 w przypadku pobytów nie dłuższych niż trzy miesiące łącznie.
3. Obywatele nowych państw trzecich, wchodzących wcześniej w skład państw wymienionych na listach w załącznikach I i II, podlegają odpowiednio przepisom ust. 1 i 2, pod warunkiem i do czasu, gdy Rada zadecyduje inaczej w ramach procedury ustanowionej we właściwych postanowieniach Traktatu.
4. Wprowadzenie przez państwo trzecie, znajdujące się na liście w załączniku II, obowiązku wizowego w stosunku do obywateli któregoś z Państw Członkowskich stanowi podstawę zastosowania następujących postanowień, bez uszczerbku dla postanowień umów, które Wspólnota mogła zawrzeć z tym państwem trzecim, przynajmniej mu zwolnienie z obowiązku wizowego:
 - a) Państwo Członkowskie może notyfikować Komisji i Radzie na piśmie fakt, że państwo trzecie wprowadziło wobec jego obywateli obowiązek wizowy;
 - b) w przypadku takiej notyfikacji zobowiązanie Państw Członkowskich do poddania obywateli wspomnianego państwa trzeciego obowiązkowi wizowemu zostanie wprowadzone tymczasowo 30 dni po notyfikacji, chyba że Rada kwalifikowaną większością postanowi inaczej we wcześniejszym terminie;
 - c) tymczasowe wprowadzenie obowiązku wizowego zostaje opublikowane przez Radę przed wywołaniem skutku w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*;
 - d) Komisja zbada wszelkie wnioski Rady lub Państwa Członkowskiego odnośnie do przedstawienia Radzie propozycji zmian w załącznikach do niniejszego rozporządzenia, aby włączyć zainteresowane państwo trzecie do załącznika I i usunąć je z załącznika II;
 - e) jeżeli przed przyjęciem przez Radę zmiany do załączników do niniejszego rozporządzenia państwo trzecie unieważni swą decyzję o wprowadzeniu obowiązku wizowego, zainteresowane Państwo Członkowskie niezwłocznie notyfikuje o powyższym na piśmie Komisji oraz Radzie;
 - f) notyfikacja taka zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Tymczasowe wprowadzenie obowiązku wizowego dla obywateli zainteresowanego państwa trzeciego traci moc w ciągu 7 dni od dnia publikacji.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia „wiza” oznacza zezwolenie udzielone lub decyzję podjętą przez Państwo Członkowskie, wymagane do wjazdu na jego terytorium w celu:

- zamierzonego pobytu w tym lub w kilku Państwach Członkowskich, nie dłuższego niż trzy miesiące ogółem,
- tranzytu przez terytorium tego lub kilku Państw Członkowskich, z wyjątkiem tranzytu w obrębie lotniska.

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla zobowiązań zaciągniętych w ramach Umowy europejskiej w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., osoby ze statusem uchodźcy oraz bezpaństwowcy:

- podlegają obowiązkowi wizowemu, w przypadku gdy państwo trzecie, w którym zamieszkują na stałe lub które wydało ich dokumenty podróży, jest jednym z państw trzecich wymienionych na liście w załączniku I,
- mogą zostać zwolnieni z obowiązku wizowego, w przypadku gdy państwo trzecie, w którym zamieszkują na stałe lub które wydało ich dokumenty podróży, jest jednym z państw trzecich wymienionych na liście w załączniku II.

Artykuł 4

1. Państwo Członkowskie może przewidzieć odstępstwa od obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 1 lub od zwolnienia z obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 w stosunku do:

- a) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów dla osób pełniących obowiązki oficjalne oraz innych paszportów oficjalnych;
- b) cywilnych załóg samolotów i statków;
- c) załogi i obsługi lotu odbywających loty w ramach misji awaryjnych lub ratunkowych oraz innych osób niosących pomoc w przypadku katastrofy lub wypadku;
- d) członków cywilnych załóg statków żeglujących po wodach międzynarodowych;
- e) posiadaczy listów żelaznych wystawionych przez niektóre międzynarodowe organizacje międzyrządowe swym urzędnikom.

2. Państwo Członkowskie może znieść obowiązek wizowy wobec ucznia posiadającego obywatelstwo państwa trzeciego wymienionego na liście w załączniku I, który zamieszkuje na stałe w państwie trzecim wymienionym na liście w załączniku II i podróżuje w ramach wycieczki szkolnej jako członek grupy uczniów pod opieką nauczyciela szkoły.

3. Państwo Członkowskie może przewidzieć odstępstwa od zniesienia obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 w odniesieniu do osób prowadzących działalność zarobkową w trakcie swego pobytu.

Artykuł 5

1. W okresie dziesięciu dni roboczych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia każde Państwo Członkowskie powiadomi pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach, jakie podjęło na podstawie art. 3 tiret drugie i art. 4. Podobnie powiadomi o wszelkich dalszych zmianach odnośnie do podjętych środków w ciągu pięciu dni roboczych.

2. Komisja opublikuje środki, o których powiadomiono na podstawie ust. 1, w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kompetencje Państw Członkowskich w odniesieniu do uznawania państw, jednostek terytorialnych i paszportów, dokumentów podróży i tożsamości wystawionych przez ich władze.

Artykuł 7

1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 574/1999⁽¹⁾ zastępuje się niniejszym rozporządzeniem.

2. Ostateczne wersje Wspólnych Instrukcji Konsularnych (WIK) i Wspólnego Podręcznika (WP), ponieważ wynikają z decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 28 kwietnia 1999 r. (SCH/Kom-Wyk (99) 13), otrzymują brzmienie:

1) nagłówek załącznika 1 część I WIK oraz załącznika 5 część I WP otrzymuje brzmienie:

„Wspólna lista państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu nałożonemu rozporządzeniem (WE) nr 539/2001”;

2) listę z załącznika 1 część I WIK oraz z załącznika 5 część I WP zastępuje się listą z załącznika I niniejszego rozporządzenia;

3) nagłówek załącznika 1 część II WIK i załącznika 5 część II WP otrzymuje brzmienie:

„Wspólna lista państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego rozporządzeniem (WE) nr 539/2001”;

4) listę z załącznika 1 część II WIK oraz z załącznika 5 część II WP zastępuje się listą z załącznika II niniejszego rozporządzenia;

5) w załączniku 1 część III WIK i w załączniku 5 część III WP skreśla się.

3. Decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 15 grudnia 1997 r. (SCH/Com — Wyk (97) 32) i z dnia 16 grudnia 1998 r. (SCH (Kom-Wyk(98) 53, rev. 2) tracą moc.

Artykuł 8

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Jednakże w przypadku obywateli państwa wymienionego w załączniku II oznaczonego gwiazdką data wejścia w życie art. 1 ust. 2 zostaje określona w późniejszym terminie przez Radę, działającą zgodnie z art. 67 ust. 3 Traktatu, na podstawie sprawozdania określonego w następnym akapicie.

W tym celu Komisja zażąda od zainteresowanego państwa wskazania zobowiązań, które gotowe jest zaciągnąć w sprawie nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, w tym repatriacji osób z tego kraju, które przebywają tam nielegalnie, i złoży stosowne sprawozdanie Radzie. Komisja składa Radzie pierwsze sprawozdanie, wraz z wszelkimi przydatnymi zaleceniami, nie później niż dnia 30 czerwca 2001 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 72 z 18.3.1999, str. 2.

Do czasu przyjęcia przez Radę aktu wyrażającego wspomnianą wyżej decyzję obowiązek ustanowiony w art. 1 ust. 1 odnosi się do obywateli tego kraju. Artykuły 2-6 niniejszego rozporządzenia stosuje się w całości.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 marca 2001 r.

W imieniu Rady

M-I. KLINGVALL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wspólna lista określona w art. 1 ust. 1

1. PAŃSTWA

Afganistan	Gwinea-Bissau
Albania	Haiti
Algieria	Indie
Angola	Indonezja
Antigua i Barbuda	Irak
Arabia Saudyjska	Iran
Armenia	Jamajka
Azerbejdżan	Jemen
Bahama	Jordania
Bahrain	Kambodża
Bangladesz	Kamerun
Barbados	Katar
Belize	Kazachstan
Benin	Kenia
Bhutan	Kirgistan
Białoruś	Kiribati
Birma/Myanmar	Kolumbia
Bośnia i Hercegowina	omory
Botswana	Kongo
Burkina Faso	Korea Północna
Burundi	Kuba
Chiny	Kuwejt
Czad	Laos
Była Republika Jugosławii — Macedonia	Lesoto
Demokratyczna	Liban
Dominikana	Liberia
Dżibuti	Libia
Egipt	Madagaskar
Erytrea	Malawi
Etiopia	Malediwy
Federalna Republika Jugosławii (Serbia–Montenegro)	Mariany Północne
Fidzi	Maroko
Filipiny	Mauretania
Gabon	Mauritius
Gambia	Mikronezja
Ghana	Mołdawia
Grenada	Mongolia
Gruzja	Mozambik
Gujana	Namibia
Gwinea	Nauru
Gwinea Równikowa	Nepal

Niger	Syria
Nigeria	Szwajcaria
Oman	Tadżykistan
Pakistan	Tajlandia
Palau	Tanzania
Papua-Nowa Gwinea	Togo
Peru	Tonga
Republika Dominikańska	Trinidad i Tobago
Republika Konga	Tunezja
Republika Południowej Afryki	Turcja
Republika Środkowoafrykańska	Turkmenistan
Republika Zielonego Przylądka	Tuvalu
Rosja	Uganda
Rwanda	Ukraina
Saint Kitts i Nevis	Uzbekistan
Saint Lucia	Vanuatu
Saint Vicent i Grenadyny	Wietnam
Samoa Zachodnie	Wybrzeże Kości Słoniowej
Senegal	Wyspy Marshalla
Seszele	Wyspy Salomona
Sierra Leone	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca
Somalia	Zambia
Sri Lanka	Zimbabwe
Sudan	Zjednoczone Emiraty Arabskie
Surinam	

2. PODMIOTY ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE JAKO PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE

Autonomia Palestyńska

Tajwan

Timor Wschodni

ZAŁĄCZNIK II

Wspólna lista określona w art. 1 ust. 2

1. PAŃSTWA

Andora	Malezja
Argentyna	Malta
Australia	Meksyk
Boliwia	Monako
Brazylia	Nikaragua
Brunei	Nowa Zelandia
Bułgaria	Panama
Chile	Paragwaj
Chorwacja	Polska
Cypr	Republika Czech
Ekwador	Rumunia (*)
Estonia	Salwador
Gwatemala	San Marino
Honduras	Singapur
Izrael	Słowacja
Japonia	Słowenia
Kanada	Stany Zjednoczone Ameryki Północnej
Korea Południowa	Szwajcaria
Kostaryka	Urugwaj
Litwa	Watykan
Łotwa	Wenezuela
Węgry	

2. SPECJALNE REGIONY ADMINISTRACYJNE CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

- Hongkong SAR ⁽¹⁾
- Makao SAR ⁽²⁾

⁽¹⁾ Zwolnienie z wymogu uzyskania wizeny stosuje się tylko do posiadaczy paszportu „Hong Kong Special Administrative Region”.

⁽²⁾ Zwolnienie z wymogu uzyskania wizeny stosuje się tylko do posiadaczy paszportu „Região Administrativa Especial de Macau”.

^(*) Patrz art. 8 ust. 2.